

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΤΡΙΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023 – ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΔΥΟ

Γ1. Μετάφραση

Σωκράτη, κατά πάσα πιθανότητα έχουν τον ίδιο τρόπο ανάπτυξης και όλα τα δημιουργήματα, και όσα γεννιούνται από τη γη και τα άλλα ζώα και ο άνθρωπος. Γιατί και στα φυτά ευκολότερο φαίνεται αυτό σε εμάς, όσοι καλλιεργούμε τη γη, δηλαδή το να ετοιμάζουμε τα πάντα, όσα σχετίζονται πριν από τη φύτευση και την ίδια τη φύτευση· όταν όμως το φυτό αναπτυχθεί, μετά από αυτό η φροντίδα του βλασταριού γίνεται και χρονοβόρα, και δύσκολη και επίπονη. Έτσι φαίνεται να συμβαίνει και με τους ανθρώπους· και από τις δικές μου υποθέσεις εγώ συμπεραίνω και για τα άλλα. Γιατί για μένα η φροντίδα αυτού εδώ του γιού είτε αυτήν πρέπει να την ονομάσω ανάπτυξη είτε τεκνοποίηση, έχει γίνει πιο εύκολη από όλα, ενώ η ανατροφή του απαιτητική και πάντα μέσα στον φόβο για εμένα που φοβάμαι γι' αυτόν.

Γ2.

Στο απόσπασμα ο εύπορος γαιοκτήμονας Δημόδοκος αναφέρει στον Σωκράτη αυτό που αξιώνει ο γιος του, Θεάγης, από αυτόν. Ο Δημόδοκος πιστεύει ότι, επειδή ο Θεάγης ταραχτήκε από κάποιους λόγους που απομνημόνευσαν κάποιοι συνομήλικοί του και συνδημότες του (*«τῶν ἡλικιωτῶν τινες αὐτοῦ καὶ δημοτῶν, εἰς τὸ ἄστυ καταβαίνοντες, λόγους τινὰς ἀπομνημονεύοντες διαταράττουσιν αὐτόν»*), τους οποίους και ζήτησε για τους λόγους αυτούς, ζήτησε από τον ίδιο να τον φροντίσει (*«ἀξιῶν ἐπιμεληθῆναι με ἑαυτοῦ»*) και να πληρώσει κάποιον από τους σοφιστές (*«χρήματα τελέσαι τινὶ τῶν σοφιστῶν»*), ώστε να τον κάνει σοφό (*«ὄστις αὐτὸν σοφὸν ποιήσει»*). Επομένως, ο Δημόδοκος εκφράζει στον Σωκράτη τις ανησυχίες του σχετικά με τον γιο του και τις επιθυμίες του.

Γ3.

ἔχειν: σχέζ

ῥᾶστον: ῥᾶδιον - ῥᾶον

ἀγεννής: ἀγεννοῦς

ἐπιθυμεῖ: ἐπιθυμεῖν

τό ἄστυ: τά ἄστυ

καταβαίνοντες: καταβησόμενοι

πάλαι: παλαιότερον

ἐπιμεληθῆναι: ἐπιμεληθέντων

ὄστις: οἵτινες

Γ4α.

τόν αὐτόν: ονοματικός ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στον «τρόπον»

τοῦτο: υποκείμενο στο «γίγνεται»

ὀνομάζειν: τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα «δεῖ»

πάντων: γενική διαιρετική στο «ῥάστη»

εἰς τό ἄστυ: εμπρόθετος προσδιορισμός κίνησης σε τόπο στο «καταβαίνοντες»

μοι: ἔμμεσο αντικείμενο στο «παρέχει»

σοφόν: κατηγορούμενο του αντικειμένου «αὐτόν» από το «ποιήσει»

β.

Δημόδοκος ἔλεγεν ὅτι ἡ δέ τότε παροῦσα ἐπιθυμία τούτῳ πάνυ αὐτόν (τοῦτον) φοβοῖ/ φοβοίη